

Sygn. akt VIII C 2334/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. H.

o zapłatę 2.596,17 zł

- zasądza od pozwanego M. H. na rzecz powoda (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 2.596,17 zł (dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt sześć złotych i siedemnaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, przy czym poczynszy od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie;
- zasądza od pozwanego M. H. na rzecz powoda (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 700,86 zł (siedemset złotych i osiemdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2334/15

UZASADNIENIE

W dniu 23 lutego 2015 roku powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko pozwanemu M. H. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 2.596,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 lutego 2015 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł oraz kosztów opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności w wysokości 0,86 zł.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwanego łączyła z pierwotnym wierzycielem (...) Bank (...) S.A. we W. umowa o przyznanie limitu kredytowego z dnia 19 września 2008 roku o nr (...), na mocy której pozwany otrzymał określone środki pieniężne w ustalonej umową wysokości, zobowiązując się do ich zwrotu wraz z należnym oprocentowaniem, prowizjami oraz kosztami i opłatami w terminie i na zasadach określonych precyzyjnie w umowie. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego zobowiązania, wskutek czego pierwotny wierzyciel wypowiedział przedmiotową umowę. W dniu 27 czerwca 2014 roku powód zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę cesji, na mocy której przejął prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy bankowej. Na wierzytelność nabytą przez powoda składały się:

należność główna w wysokości 1.197,04 zł, odsetki umowne w wysokości 138,25 zł, odsetki karne w wysokości 653,14 zł oraz koszty w wysokości 516,86 zł, co znalazło potwierdzenie w oświadczeniu banku co do wysokości zbywanych kwot. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: należność główna w wysokości 1.197,04 zł, odsetki umowne w wysokości 138,25 zł naliczone przez poprzednika prawnego powoda, odsetki karne w wysokości 653,14 zł naliczone przez poprzednika prawnego powoda, koszty w wysokości 516,86 zł naliczone przez poprzednika prawnego powoda oraz odsetki od kapitału w wysokości 1.197,04 zł naliczone przez powoda od dnia 1 lipca 2014 roku do dnia wniesienia pozwu w wysokości 90,88 zł. Do dnia wytoczenia powództwa pozwany nie zapłacił kwoty dochodzonej pozwem. **(pozew k. 2-6)**

Postanowieniem z dnia 11 marca 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi. **(postanowienie k. 7)**

Następnie powód uzupełnił braki pozwu po e.p.u. i podtrzymał powództwo w całości. **(pismo procesowe k. 9-10, pozew k. 11-15)**

W dniu 8 maja 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. W sprzeciwie pozwany podniósł, że nakaz zapłaty nie jest zasadny, gdyż Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził w sprawie brak podstaw do wydania nakazu zapłaty. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 69, sprzeciw k. 72-73)**

W odpowiedzi na sprzeciw, powód podtrzymał powództwo w całości. Podniósł, że zarzuty pozwanego są chybione, gdyż stwierdzenie braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w e.p.u. nie wpływa na zasadność roszczenia powoda, nadto podkreślił, że pozwany nie kwestionował wysokości ani wymagalności roszczenia powoda. **(pismo procesowe powoda k. 77-78)**

Na rozprawie w dniu 22 stycznia 2016 roku pełnomocnik powoda ani pozwany nie stawili się, zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy. **(protokół rozprawy k. 87, potwierdzenie odbioru k. 85, k. 86)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 września 2008 roku pozwany M. H. zawarł z pierwotnym wierzycielem (...) Bank S.A. we W. (następnie (...) Bank (...) S.A. we W.) umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...) i umowę o wydanie i korzystanie z partnerskiej karty kredytowej VISA Castorama, na mocy której Bank przyznał pozwanemu limit kredytowy do kwoty 1.500 zł, z którego pozwany mógł korzystać na warunkach określonych w umowie, zobowiązując się do jego zwrotu wraz z należnym oprocentowaniem, prowizjami oraz kosztami i opłatami w terminie i na zasadach określonych w umowie. Umowa została zawarta na okres jednego roku, tj. do dnia 19 września 2009 roku, przy czym miała być automatycznie przedłużana na kolejne okresy roczne, za warunkach określonych w umowie. **(dowód: kserokopia umowy k. 25-26, okoliczności bezsporne)**

Pozwany nie regulował terminowo zobowiązań wynikających z powyższej umowy, stąd w dniu 2 marca 2011 roku pierwotny wierzyciel wystawił przeciwko pozwanemu Bankowy Tytuł Egzekucyjny, w którym wskazano, że na dzień 2 marca 2011 roku zadłużenie pozwanego wobec Banku z powyższej umowy wynosiło 1.748,96 zł, zaś dłużnika obciążały od dnia następnego po wystawieniu b.t.e. do dnia zapłaty dalsze odsetki obliczone od kwoty 1.197,04 zł w wysokości odsetek maksymalnych.

Postanowieniem z dnia 18 maja 2011 roku opisanemu powyżej bankowemu tytułowi egzekucyjnemu została nadana klauzula wykonalności w sprawie II 1 Co 4782/11.

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego było następnie prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 47136/11, które zostało umorzone

wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji, zaś tytuł wykonawczy został zwrócony pierwotnemu wierzycielowi. **(dowód: kserokopia (...) k. 65-66 ze wzmianką o umorzeniu, kserokopia postanowienia o nadaniu KW k. 67, okoliczności bezsporne)**

W dniu 27 czerwca 2014 roku pierwotny wierzyciel zawarł z powodem umowę o przelew wierzytelności m.in. wobec dłużnika M. H. opisanej powyżej. W załączniku do umowy przelewu wierzytelności wskazano, że wysokość zobowiązania dłużnika z tytułu powyższej umowy wynosi łącznie 2.505,29 zł. **(dowód: kserokopia umowy przelewu wierzytelności k. 27-41, kserokopia załącznika do umowy przelewu wierzytelności k. 42, kserokopia oświadczenia o przejściu wierzytelności k. 44, okoliczności bezsporne)**

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił powodowi kwoty dochodzonej pozwem. **(okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód udokumentował swoje roszczenie w stosunku do pozwanego załączonymi do pozwu dokumentami. Wykazał zarówno swoją legitymację czynną, jak i wysokość dochodzonego roszczenia, które znajdowało oparcie w umowie zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem.

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.596,17 zł dochodzoną pozwem wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, przy czym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, zgodnie z przepisami art. 359 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c., art. 482 § 1 i 2 k.c., co było zgodne w całości z żądaniem powoda.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.